

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) เพื่อศึกษาผลของการโคชต่อการปฏิบัติของบิดามารดาในการดูแลเด็กที่เป็นโรคหอบหืดที่เข้ารับการรักษาตามนัดที่แผนกผู้ป่วยนอกกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2554 ถึง มิถุนายน พ.ศ. 2554 จำนวน 52 ราย เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง และแบ่งออกเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 26 ราย โดยการจับคู่ (matching) ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีลักษณะใกล้เคียงกันในเรื่องอายุของเด็กอยู่ในวัยเดียวกัน และคะแนนการปฏิบัติอยู่ในระดับเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยคือ แผนการโคชการปฏิบัติของบิดามารดาในการดูแลเด็กที่เป็นโรคหอบหืด อุปกรณ์ประกอบการฝึก ภาพสไลด์พาวเวอร์พอยท์ คู่มือการดูแลเด็กที่เป็นโรคหอบหืด แผนการโคชผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน และเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และแบบสอบถามการปฏิบัติของบิดามารดาในการดูแลเด็กที่เป็นโรคหอบหืด ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา (content validity index [CVI]) เท่ากับ .81 และหาความเชื่อมั่นโดยนำไปทดลองใช้กับบิดามารดาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ราย โดยใช้วิธีทดสอบซ้ำ (test-retest) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลส่วนบุคคลของบิดามารดาและข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย หาค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติของบิดามารดาในการดูแลเด็กที่เป็นโรคหอบหืดระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติทีชนิด 2 กลุ่ม มีอิสระต่อกัน และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติของบิดามารดาในการดูแลเด็กที่เป็นโรคหอบหืด ระหว่างกลุ่มทดลองก่อนและหลังการโคช โดยใช้สถิติทีชนิด 2 กลุ่มสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ภายหลังจาก โศขบิดามารดา กลุ่มที่ได้รับการ โศขมีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติในการดูแลเด็กที่เป็นโรคหอบหืดมากกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ภายหลังจาก โศขบิดามารดา กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติในการดูแลเด็กที่เป็นโรคหอบหืดมากกว่าก่อนได้รับการ โศขอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ด้านปฏิบัติการพยาบาล

พยาบาลที่ให้การดูแลเด็กโรคหอบหืดสามารถนำแผนการ โศขการปฏิบัติของบิดามารดาในการดูแลเด็กที่เป็นโรคหอบหืดไปใช้พัฒนาความสามารถของบิดามารดาในการดูแลเด็กที่เป็นโรคหอบหืด ในกิจกรรมการประเมินการหายใจ การสังเกตอาการหอบหืดเฉียบพลัน และการพ่นยา เพื่อให้เด็กที่เป็นโรคหอบหืดได้รับการดูแลที่ถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลให้เด็กมีอาการหอบหืดกำเริบลดลงได้

ด้านการศึกษา

เป็นแนวทางในการเรียนรู้การนำแนวคิดการ โศขซึ่งเป็นสมรรถนะหนึ่งของพยาบาลปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงไปใช้ในการ โศขพยาบาลและประยุกต์ใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติของบิดามารดาในการดูแลเด็กป่วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการ โศขต่อการปฏิบัติของบิดามารดาในการดูแลเด็กที่เป็นโรคหอบหืด โดยการสังเกตการปฏิบัติจริงของบิดามารดา และการศึกษาติดตามการปฏิบัติของบิดามารดาอย่างต่อเนื่อง
2. ควรมีการศึกษาผลลัพธ์ของการ โศขการปฏิบัติของบิดามารดาในการดูแลเด็กที่เป็นโรคหอบหืด เช่น อาการหอบหืดกำเริบ หรือการกลับมารักษาซ้ำของเด็กที่เป็นโรคหอบหืด